

Bonussen uitgekeerd aan personeel van verkochte deelneming niet aftrekbaar

Gegevens

Publicatie

NFR 2022/2853

Instantie

Rechtbank Gelderland

Datum uitspraak

13 mei 2022

Datum publicatie

27 juli 2022

Annotator

mr. N.I. Groenland
is werkzaam bij Clifford Chance LLP.

ECLI

[ECLI:NL:RBGEL:2022:2387](#)

Belastingjaar

01-01-2015 t/m 31-12-2016

Zaaknummer

AWB - 21 _ 1402

Relevante informatie

[Art. 13 lid 1 Wet Vpb 1969, Art. 3.25 Wet IB 2001](#)

Inhoudsindicatie

kostenallocatie, informele kapitaalstorting, baksteenarrest, niet aftrekbare onttrekking

Samenvatting

Belanghebbende verkoopt op 9 april 2015 haar aandelen in 7 bv, 7 GmbH en 7 USA Inc. Na deze verkoop zijn ten laste van belanghebbende uitkeringen (hierna: bonussen) gedaan aan het voltallige personeel van de verkochte deelnemingen. Belanghebbende meent dat de bonussen ten laste van haar resultaat kunnen worden gebracht. Ze kunnen volgens belanghebbende door middel van een informele kapitaalstorting toegerekend worden aan 7 bv, die daarvoor een voorziening kon vormen op de ontvoegingsbalans. Via de fiscale eenheid kan belanghebbende de kosten vervolgens in aftrek nemen. Subsidiar stelt belanghebbende dat de bonussen normale salariskosten zijn die op haar drukken. De rechtbank oordeelt ten eerste dat niet wordt voldaan aan de voorwaarden van het Baksteen-arrest en dat 7 bv derhalve geen voorziening ter zake van de bonussen kon vormen. Naar het oordeel van de rechtbank vallen ook kosten als gevolg van de verkoop van een deelneming onder de verkoopkosten van de deelneming. Deze kosten zijn op grond van art. 13 Wet Vpb 1969 van aftrek uitgezonderd.

(Beroep ongegrond.)

Noot

In de onderhavige zaak gaat het kort gezegd om de vraag wie fiscaal de last mag nemen voor (afscheids)bonussen in het kader van de verkoop van een drietal deelnemingen. De afscheidsbonussen zijn door de moeder van belanghebbende verloned, maar door een van de twee grootmoeders uitbetaald. Ook heeft 7 bv, die in een fiscale eenheid zat met belanghebbende, nimmer een voorziening gevormd voor deze last. Belanghebbende en 7 bv hebben verder geen objectieve bewijstukken (zoals een bonusbrief of -overeenkomst) ingebracht ter onderbouwing.

Allereerst overweegt de rechtbank dat het arrest HR 16 juli 2021, nr. 19/01596, [NTFR 2021/2387](#) waaruit volgt dat een bonusverplichting gepassiveerd wordt op de ontvoegingsbalans van de oude fiscale eenheid, hier niet van toepassing is. In deze procedure, anders dan onderhavige zaak, is namelijk geen sprake van een vastgelegde verplichting voor de werkgever om onder voorwaarden een afscheidsbonus uit te keren. Uit de arbeidsovereenkomsten met de relevante werknemers van 7 bv, 7 GmbH en 7 USA Inc. blijkt verder niets over een van een bedrijfsverkoop afhankelijke bonus.

Vervolgens overweegt de rechtbank dat er voorafgaand aan de verkoop van de vennootschappen geen stellig voornemen bestond om de werknemers mee te laten delen in de verkoopwinst. Er is geen sprake van een voornemen op het niveau van 7 bv. De aandeelhouders van de grootmoeders hebben op zitting verklaard dat zij in hun hoedanigheid als aandeelhouder en niet als directieleden van 7 bv van plan waren om de afscheidsbonus te verstrekken. Het voornemen om de afscheidsbonus uit te keren is door hen ook niet kenbaar gemaakt voorafgaand aan de verkoop. Verder acht de rechtbank het niet mogelijk om een voorziening te vormen zonder medeweten van de koper, aangezien het toekomstige uitgaven van 7 bv betreft en de koper ten tijde van die toekomstige uitgaven de aandeelhouder van 7 bv is. Ook zou de voorziening onderdeel zijn van de overnamebalans en van belang kunnen zijn voor de koper.

Volgens belanghebbende staat de afscheidsbonus niet in een rechtstreeks oorzakelijk verband tot de verkoop van de deelnemingen. De kosten hebben geen nut gehad bij de verkoop en waren daarnaast ook niet nodig om deze te realiseren. De rechtbank wijst op het arrest HR 7 december 2018, nr. 17/01211, [NTFR 2018/2822](#), waarin de Hoge Raad oordeelt dat sprake is van niet-aftrekbare verwervings- of vervreemdingskosten van een deelneming indien deze kosten zonder de vervreemding niet zouden zijn gemaakt. De rechtbank overweegt dat de kosten ter zake van de afscheidsbonus niet zouden zijn ontstaan bij afwezigheid van de verkoop en dienen om die reden op grond van art. 1 Wet Vpb 1969 geactiveerd te worden als 'kostprijs deelneming'. Dit was mogelijk anders geweest wanneer de bonus was toegekend vanuit een retentiegedachte waarbij de aandeelhouders met de werknemers overeengekomen zouden zijn dat onder een aantal opschortende voorwaarden een bonus zou worden toegekend (vgl. verder r.o. 2.9 van [NTFR 2021/2387](#) en het WOB-besluit

van 26 april 2016, met kenmerk DGB/2016/1423). Achteraf repareren van wat vanaf het begin al stuk is – ook blijktens het belletje naar de inspecteur op 11 juni 2015 – is eigenlijk nooit een goed idee.